„Danskeren,"

et halvugentlig Nyheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika,

udgivet af

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

„Danskeren" udkommer hver Onsdag og Lørdag.
Pris pr. Aargang i De Forenede Stater $1.50; til Udlandet $2.00.
Bladet betales i Forskud. Bestilling, Betaling, Adresseforandring og alt andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

Redaktør: Harald Jensen.

Entered at the Post Office at Blair, Nebr., as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

„Danskeren"

bliver sendt til Subskribenter, indtil udtrykkelig Opsigelse modtages af Udgiverne og al Gæld er betalt, i Overensstemmelse med De Forenede Staters Postlove.

Naar Læserne henvender sig til Folk, der averterer i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at faa Oplysninger om det averterede, bedes de altid omtale, at de saa Avertissementet i dette Blad. Det vil være til gensidig Nytte.

Lægemission.

Foredrag holdt ved det 6. nordiske Missionsmøde 19.—22. Juni 1902.

Af Læge V. B. Jensenius.

Da Johannes fra sit Fængsel lader spørge: „Er du den, som skal komme, eller skal vi vente en anden?" svarer Jesus: „Forkynd Johannes, hvad I hører og ser: Blinde ser, halte gaar, spedalske renses, døve hører, døde staar op og Evangliet prædikes for fattige." Herved har Kristus betegnet sin egen og sine Efterfølgeres Gerning. Den bestaar i to Dele, at helbrede syge og forkynde Frelsens Evangelium. Ethvert Arbejde for at kristne Mennestene, enhver Mission, indre eller ydre, maa udføre begge disse Ting, og ofte netop i den Rækkefølge: først at tage sig af de syge og, forsaavidt man ved Lægekunst er i Stand dertil, at helbrede dem og saa prædike Rigets Evangelium. Dette er enkelt Lydighed mod følgende Skriftsted: „Helbreder de syge og siger, at Guds Rige er kommen nær."

Hvorfor stiller Kristus disse to Ting sammen baade i sit eget Liv og i sine Befalinger til sine Disciple?

Fordi Helbredelse af en Sygdom, som maaske intet andet, aabner Hjerterne, saa Guds Ord kan faa Indpas.

Sygdom selv er i sjælelig Henseende et tvægget Sværd. Hos nogle bringer den Omvendelse til Gud, hos andre Forhærdelse til at komme længere bort fra Gud.

Hvorledes Sygdom kan føre til Gud, kender vi. Den, som kastes paa Sygelejet, standses i sit Løb i Verdens Tummel, han tages bort fra sin Virksomhed, bliver alene med Gud, mindes om Livets Forgængelighed og kan saaledes komme til Omvendelse, komme Gud nærmere. Men Sygdom er ogsaa en Fristelse til Forhærdelse. Sygdom er jo i sig selv en ond Magts Herredømme over Legemet. Sygdom er Dødens Forløber, og Døden kaldes i Skriften den sidste Fjende. Den syge fristes til Bitterhed. Spørgsmaal som: „Hvorfor skal jeg være syg og andre gaa fri?" „Hvorfor skal jeg ligge her i Smerter og maaske faa en tidlig Død, medens saa mange andre, der har levet baarligere end jeg, lever baade vel og længe?" er meget nærliggende for enhver syg. Og saa Misunbelsen, Misunbelsen overfor alle dem der er sunde og friske, den har let ved at opstaa hos syge.

Enhver, som gaar til en Sygeseng, maa erindre, at Sygdom er en Fristelse. Man skal have hjertelig Medlidenhed med de syge; men en taktfuld Medlidenhed.

Ganske anderledes er Helbredelsen af en Sygdom. Overgang fra Smerte og Sygdom til Sundhed, denne de gode Kræfters Sejr i Legemet, den medfører en Stemning, en Sindstilstand, som ikke ligner noget andet. Man er barneglad, man har let ved at tilgive, man er taknemlig, man er i god Forstand fattig i Aanden. Og ikke alene den helbredede selv, men ogsaa hans Slægtninge og Venner bliver delagtige i denne Stemning, da er Hjerterne aabne, da er den belejligste Tid kommen til at udsaa Ordets Sæd, da løfter Taknemligheden sig let mod Gud, der ogsaa helbreder for Sjælens store Sygdom Synden.

Vistnok varer Taknemligheden over Helbredelse ofte ikke saa længe. Vi ved af Fortællingen om de ti spedalske, at de ni hurtigt glemte alt over denne Verdens Sysler; men alligevel, den Tid, Stemningen varer, det være længe eller kort, giver det Gudsordet gode Chancer for at finde et aabent Sind.

Kristus selv bruger den Fremgangsmaade, naar han vil have Folket i Tale, at han ved Helbredelser samler Masserne om sig og aabner Hjerterne og saa forkynder sit strenge, men herlige Evangelium.

Der staar at læse herom i Matthæus:

„Og Jesus gik omkring i hele Galilæa, lærte i deres Synagoger og prædikede Rigets Evangelium og helbredede al Sygdom og al Skrøbelighed blandt Folket, og Rygtet om ham kom udover hele Syrien, og de førte til ham alle dem, som havde ondt, som var behæftede med forskellige Sygdomme og Plager, baade besatte og maanesyge og værkbrudne, og han helbredede dem. Og der fulgte ham meget Folk fra Galilæa og fra hinsides Jordan. Og der han saa Folket, gik han op paa Bjerget, og da han havde sat sig, gik hans Disciple til ham. Og han oplod sin Mund, lærte dem og sagde: „Salige er de fattige i Aanden . . . . og hele Bjergprædiken.

Skal vi drive Mission, maa vi følge Kristi Eksempel.

Ved Lægemission maa vi aabne Hjerterne, og saa maa Ordets Sæd udsaas i den belejlige Tid.

Om man i den materielle Verden faar Korn uden at forarbejde Jorden, faar man liden Høst; men hvis man først pløjer og forarbejder Jorden, faar man rig Høst.

Hvad Pløjning og Harvning er for den naturlige Mark, det er Lægemission for Missionsmarken.

Hermed mener jeg at have paavist den Kristnes Pligt til at drive Lægemission, fordi Kristus har befalet den, med andre Ord Lægemissionens logiske Berettigelse i Følge Skriften.

Nu kunde der spørges: Er der blandt Mennestene og specielt i Hedningelandene stor Trang til Lægemission?

De, som har gaaet i Gang med Lægemission, har erfaret Sandheden af følgende Skriftsted: „Om nogen vil gøre Guds Vilje, han skal kende, om Lærdommen er af Gud, eller om jeg taler af mig selv."

Hvilke Hærgninger og Ødelæggelser Sygdomme foraarsager blandt Hedningefolkene kan man læse om i næsten enhver Missionsberetning. Sygdomme, som herhjemme faar liden Magt, fordi vi lever under ordnede hygiejniske Forhold, tager i Hedningelandene let Overhaand paa Grund af Befolkningens Uvidenhed om de enkleste Sundhedsregler og ustønsom og elendig Behandling. En Ræft i Huden bliver let dødelig Blodforgiftning, en let Øjensygdom bliver til en ødelæggende Epidemi.

Og hvad værre er, paa Grund af Overtro og Hjerteløshed lader Hedningerne sine syge døje unødig store Lidelser, idet de lader den syge behandle af Medicinmænd, der som oftest tillige er Troldmænd. Disse forordner da som oftest en meget smertefuld og meningsløs Behandling, der i ni af ti Tilfælde bare gør Sygdommen værre. Som Eksempel kan nævnes, at det i mange Hedningelande er en meget almindelig Kur med glødende Jærn at brænde Huller i den syges Legeme, for at, som de tror, Sygdommen derigennem kan slippe ud.

Vi ser saaledes, at det ikke er Lægehjælp alene som tiltrænges, men Lægemission. Evangeliet maa samtidig forkyndes, for at overvinde Overtro og Ukærlighed mod den syge.

Der haves fra de forskelligste Hedningelande talrige Eksempler paa, hvorledes Lægemissionsvirksomhed og Helbredelse har aabnet det enkelte Menneskehjerte for Evangelietś Lys og hele Provinser for Sandhedens Forkyndelse.

Jeg fremfører her 2.

En Lægemissionær i Kina fortæller: „En højtstaaende Embedsmand kom en Dag til mig fra Hovedstaden i Honan, en af de mest fremmedfjendtlige Byer i Kina. Han var blind paa begge sine Øjne. Det ene Øje kunde helbredes, og 10 Dage efter vendte han seende hjem .Han var meget taknemmelig og sagde ved Afskeden til Lægen: „Kommer du til vor By, da tag ind i en Kro uden for Byen og send mig dit Kort. Jeg vil sende en lukket Vogn efter dig Portvagten vil ikke gøre min Kust noget Spørgsmaal. Du skal være min Gæst saa længe du vil, og ønsker du et Hus, vil jeg leje dig et af mine saa længe du vil."

Et andet Eksempel.

Til et Missionshospital i Mandschuriet kom en fattig, blind, lidt ældre Arbejder. Hans Blindhed kunde ikke helbredes men han udgik fra Hospitalet gladere end nogen Sinde; han havde fundet Frelsen i Kristus. Og fra nu af forkyndte han Evangeliet, hvor han færdedes.

Da Forfølgelsen og Oprøret kom for to Aar siden, gik han med Glæde i Martyrdøden; intet, absolut intet kunde afholde den blinde Mand fra at tale om det evige Lys.

Begge disse Eksempler er taget fra Kina, der i mange Henseender er Nutidens mærkeligste Missionsmark. Folkets Mistillid til deres indenlandske Læger og Trangen til bedre Lægehjælp er saa stor, at næsten enhver Europæer, der kommer noget ind i Landet, betragtes som Læge, til ham gaar Befolkningen med deres syge.

I protestantist Lægemission arbejder nu over syv hundrede fuldt uddannede mandlige og kvindelige Læger og ved Siden af dem et langt større Antal indfødte Medhjælpere, der er oplærte i den nødvendigste Lægekundskab. Disse Læger raader over ca. 350 Hospitaler og 750 Apotekerkliniker, og flere Millioner Hedninger kommer aarlig under deres Behandling.

De allerfleste af disse er fra England og Amerika, men ogsaa Tyskland og skandinaviske Lande er med. Lægemissionen er vokset hurtig. Den har mere end fordoblet sig i de sidste 10 Aar. Endnu er der dog 800 Millioner Hedninger som trænger til Lægemissionen, saa den trænger til at mangedobles.

Og vi maa bede for skandinavisk Lægemission; dette vil vi gøre paa den Vis at vi beder Gud om at drage mange, rigtig mange Læger og medicinske Studenter i de nordiske Lande til den frelsende Tro paa Kristus; og at han maa drive saa mange af dem ud til Mission, som Guds Riges Fremme trænger til

Spørgsmaal og Svar

Der er bleven rettet til mig følgende Spørgsmaal: „Vedtog Aarsmødet i Racine en Beslutning om, at Kandidater fra andre Skoler, som ønske at optage et Arbejde i „Den forenede Kirke," modtage Eksamen ved Skolen i Blair? Om saa er Tilfæl, det, vil jeg videre spørge: Hvad tilsigtes der med denne Bestemmelse? Kan Eksamenen ikke som forhen tages under Aarsmødet? Hvorfor findes Bestemmelsen ikke i Aarsberetningen?"

Som Svar paa ovenstaaende Spørgsmaal tjener følgende: 1.) Aarsmødet vedtog en Beslutning saalydende: „Kandidater fra andre Skoler og Præster fra andre Samfund, som ønske at optage en Gerning i „Den forenede danske ev.-luth. Kirke i Amerika, maa underkaste sig teologisk Eksamen ved vor Skole i Blair, førend de kunne ordineres eller optages i Samfundet."

2.) Hvad der saa tilsigtes med denne Bestemmelse er jo en anden Sag, som jeg ikke finder mig bøjet til at svare paa, da det jo er en vanskelig Opgave at fortælle, hvad de enkelte Medlemmer af Aarsmødet har tænkt eller tilsigtet med Beslutningen.

3.) Med Hensyn til det tredie Spørgsmaal, om Eksamenen ikke som forhen kan tages under Aarsmødet, da kan jeg svare absolut nej. Vi er færdig i vort Samfund med dette Kludder. Jeg kunde give en hel Række af Grunde, hvorfor en saadan Ordning er uheldig (nemlig at tage Eksamen under Aarsmødet) men det er overflødigt, naar Aarsmødet har bestemt, at Eksamen skal tages paa vor Skole i Blair. Og denne Bestemmelse vil — saavel som alle andre Samfundsbeslutninger — af Skoleraadet blive nøje overholdt.

4.) Hvorfor ovennævnte Bestemmelse ikke findes i Aarsberetningen, tkan jeg ikke svare paa. Det erikke den eneste Beslutning, som er udeladt. Men da Sagen ikke vedkommer Skoleraadet, skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa. Derimod vil jeg minde Spørgeren om en anden Vedtægt fra Aarsmødet i Racine saalydende: „Sammen med Fakultetet anbefaler Direktionen til Kirkeraadet Kandidater, som ønske at indtræde i det hellige Lære og Prædikeembede". Altsaa, en Anbefaling fra Fakultetet og Direktionen,maa først haves forinden der kan blive Tale om Ordination eller Optagelse i Samfundet. Og der er vel ikke mange, der vil tage „Den forenede Kirke" det ilde op, at den anbringer Kandidaterne fra sin egen Skole førend den gør noget for Kandidater, der har frekventeret andre Skoler.

Naar Spørgsmaalet, der var fremsat privat, besvares offentlig, har det sin Grund i, at jeg tænkte, der muligvis var flere, som sad inde med lignende Spørgsmaal, der kunde besvares med det samme.

Racine, Wis., d. 9. Aug. 1902,
J. J. Kildsig.

P.S. Det skal altid være Skoledirektionen en Glæde at give fornøden Oplysning om Samfundets Skoler og Missionen, som drives der, og det er vort Haab, at Gaverne til denne Mission vil flyde rigeligere ind, eftersom vort Folk faar mere Kundskab til den — men Spørgsmaal eller Angreb af anonyme Personer anser Direktionen det under sin Værdighed at svare paa. J. J. K.

Fra Englands Kirkeliv.

Missions-Uger.

Det er ikke ualmindeligt at møde den Anskuelse, at den engelske Statskirke „Church of England" er en meget tør og stiv Institution, der i tølig Fornemhed staar paa Afstand fra Folkets store Masse. Og dog kan ingen Mening være mere mere forkert, ja man overdriver næppe, naar man siger, at der ingen Kirke findes, der mere energisk, med Opbydelse af alle Kræfter, arbejder paa at faa Folket i Tale og binde det for Kristus end Englands Kirke. Et uundværlig Led i dette Arbejde er de ogsaa herhjemme kendte „Missionsuger", men da de er noget forskellige fra de danske Missionsuger, kunde det maaske interesere danske Kristne at høre lidt nærmere Besked angaaende dem. Hvad betyder en Missionsuge? Intet mindre end dette, at nu kommer Herren til det Sogn, nu er dette Sogns Besøgelsestid, Jesus af Nazareth gaar forbi. Derfor maa Sognet være rede til at tage imod ham, hvilket kun kan ske, hvis hans Ankomst er bleven beredt i Forvejen. Allerede et halvt Aar før Missionsugen begynder Forberedelserne. Præsterne samler en Kreds af troende til vedholdende Bøn om, at Missionsugen maa bringe rig Velsignelse; samtidig deles Sognet i smaa Distrikter, for at de enkelte Familier kan blive besøgte, og disse Distrikter overlades til Præstens Hjælpere. Gennem Sognebladet og paa Prædikestolene fortælles der om, hvad der forestaar, og man søger paa enhver Maade at vække Beboernes Interesse for den vigtige Sag.

To Maaneder før Missionsugen tager saaden egentlige Forberedelse sin Begyndelse, idet „Missionæren", der skal lede Missionsugen, og som Reglen er en anden end Sognets Præst kommer. Nu udsendes trykte Meddelelser fra Sognets Præst og Stiftets Bistop, og man beder Folk om at flaa dem op i deres Vinduer. Man lægger Planen om Møderne, hvad der skal tales om, hvis Befolkningen f. Eks. er hengivet til en særlig Last, slaas der ofte paa den Streg, der vælges Salmer, som helst maa være ukendte for Sognets Beboere og gaa paa livlige, ørefaldende Melodier; ligesom man ikke glemmer at opsætte Fortegnelser over særlig dybt sunkne Mennester, som trænger til „Missionærens" Forbøn og Besøg.

Saa kommer omsider den Dag, da Missionsugen begynder. Gaar man i de Dage gennem Sognet, er det aabenbart, at der er noget paa Færde, Kirkeklokkerne lyder hyppig, og Plakater paa Huse og Plankværker meddeler om en Række Gudstjenester, som holdes hele Dagen igennem; er det Aften, vil man se en hvidklædt,syngende Procession gaa gennem Gaderne, fulgt af store Mængder af nysgerrige.

I Reglen begynder Missionsugen Lørdag Aften med en Modtagelsesgudstjeneste for den fremmede Missionsarbejdere, ved hvilken Sognepræsten betror Sognet til disse Mænd, som han tror, Gud har sendt.

Om Søndagen holdes som sædvanlig Morgen og Aftensang, og imellem disse en Gudstjeneste, særlig for Mænd, hvortil disse er blevne indbudene 14 Dage i Forvejen. Det er af stor Betydning, om denne Gudstjeneste slaar an blandt Mændene, gør den det, er man sikker paa at se mange Mænd ved Møderne i Ugens Løb. Senere paa Dagen holdes et Bedemøde. hvortil man opfodrer alle dem, der ønsker, at Missionæren skal bede for dem selv eller deres nærmeste til at komme til Stede; men da Folk ofte mangler Mod til dette, opfordres de til at sende Missionæren enSedel, hvorpaa der staar, hvad der ligger dem paa Hjerte at bede om eller for. Her et Par Eksempler paa Indholdet af saadanne Sedler. „En Moder ønskes at der bedes for hendes Søn som har begyndt at drikke"; „En Fader ønsker, at der bedes for hans to Døttere, som lever i Synd"; „Bed for min Mand"; „Bed for min Søn"; „Kære Hr. Missionær, vil De ikke bede bede for min Fader, at han ikke mere vil være grusom imod os", osv. osv.

Selve Missionsgudstjenesten er meget enkle og ligefrem, der begyndes med en Salme og Bøn, derpaa læses et Stykke op af det gamle eller nye Testamente, en anden Salme synges, og og derpaa følger Prædikenen. Dennes Hovedindhold er en Opfodring til at komme til Jesus, som alene kan frelse Syndere; iøvrigt er der ofte Sammenhæng mellem alle Prædikernes Indhold, saa at alle den kristelige Forkyndelses Toner gennemløbes i Missionsugen.

En almindelig Ugedags Program ser saaledes ud:

Kl. 7 og Kl. 8 om Morgenen: Nadvergudstjeneste.
Kl. 9: Søndagsskole.
Kl. 11: Bedemøde.
Kl. 12—2: Møder i Fabrikker eller i fri Luft.
Kl. 3: Møder for Kvinder alene.
Kl.5: Aftensang.
Kl. 7: Procession gennem Gaderne.
Kl. 8: Missionsgudstjeneste for alle.
Kl. 9: Samtale-og Eftermøde.

Møde i Fabrikker i Sognet lægges der stor vægt paa, i Forvejen maa Præsten have indhentet Tilladelse til Mødernes Afholdelse hos Fabrikherren, og ved Middagstid afholdes da en kort Gudstjeneste med Salmer og Tale, ligesom alle tilsidst beder „Fader vor" højt.

Ogsaa Aftenprocessionerne tillægges stor Betydning. Det gælder jo fremfor alt om at gøre Missionsugen bekendt for Sognet Beboere, men hvor meget der end er gjort iRetning af at uddele Løbesedler og Medelelser, saa er det dog ikke nok, de fleste Løbesedler er enten forglemte eller brugte til at tænde Piber ved, og Folk maa derfor atter paamindes. Kl. 7 drager Processionen ud af Kirken, den bestaar af hvidklædte Kordrenge, der har en Slags Lamper, som Vinden ikke kan blæse ud, Sognets Præster og de fremmede Missionærer. Indtil for nogle Aar siden brugte man Fakler, men det blev forbudt af Politiet. Langsomt ogværdig drager Processionen gennem Gaderne, og alle Vegne staar Folk i Gadedørene eller Vinduerne for at se det fælsomme Optog; og de indbydes da af Præsterne til at overvære Missionsgudstjenesten Kl.8. Som Regel forefalder der nogle Uordener ved disse Optog, og medens Kordrengene de første Aftener er lidt stamfulde ved at gaa saadan i Procession, ender det med, atde græder, hvis det en af de sidste Aftener bliver Regnvejr.

Processionen ender i Kirken og umiddelbart efter Ankomsten hertil tager Missionsugen sin Begyndelse.

Er saa omsider Missionsugen, der som Regel varer 10 Dage, endt, bliver der endnu et stort Arbejde tilbage for Præsten, de, der er begyndte at ga i Kirker skal opmuntres til at blive ved, mange har maske meldt sig til Konfirmationsforberedelse eller ønsker at optages i Bibleklasser, de faldne Dranter skal have støttende Haand osv. osv. saa at Præsten vil være fuldt optaget i den følgnde Tid. Hvad Hyppigheden af saadanne Missionsuger angaar menner Englænderne, at den bør gentages hvert 5. eller 10. Aar; thi derved bevarer den Nyhedens Interesse.

Rich. T. i Krst. Dgbl.

Et Gymnastikhus.

Undertegnede blev af „Board of Directors" paalagt det Hverv at forestaa en Indsamling, særlig iblandt de unge, til det saa længe paatænkte Gymnastik-Hus, som man saa haardt har manglet ved Trinitatis College og Seminarium.

Nu anmodes herved alle, i Særdeleshed de unge, om at bidrage noget til Opførelsen af denne Bygning.

Komiteen haaber, at mange maa kunne indse, hvor ganske nødvendigt det er at have et Gymnastikhus ved Skolen, og vil yde deres Hjælp til vore Bestræbelser for at faa Pengene tilvejebragt.

For at denne Indsamling kan foregaa saa praktisk og hurtigt som muligt, bedes Samfundets Præster og andre interesserede, der kan gøre noget for denne Sag, at paatage sig Indsamlingen i de lokale Kredse.

Bygningen med Badeværelse, og Apparater antages at ville koste omkring $1100.

Om nu de ældre, som saa ofte har maattet drage Læsset, for en Gangs Skyld sit hver af de unge til at give $1, vilde Beløbet snart være samlet.

Pengene indsendes til Prof. C. K. Hansen, Blair Nebr, Nebr., som saa kvitterer for samme i „Danskeren".

C. K. Hansen,
Mathilda Berg,
Sigurd Anker,
Komite.

Nogle Udtalelser om „Frelse", Troslære for Lægfolk.

„Dannebrog":

„Forfatteren skriver et flydende og let læseligt Sprog, Fremstillingen er klar, og Stoffet synes godt gennemtænkt."

„Kristeligt Folkeblad":

„Der er ingen Tvivl om, at denne Bog vil faa en meget stor Betydning for kristelige og kirkeligsindede Mennester. Mangfoldige er i vore Dage satte i Arbejde i Menigheden, vel er Bibelbogen den store, uudtømmelige og velsignelsesrige Kilde, hvoraf de og alle Kristne kunne øse og vejledes, men det er vanskeligt og uovertkommeligt for de fleste ud af den store Bibelbog at opstille og klargøre den sande og sunde Lære. . . . Den kristne Troslære vil netop fremstille det, der er Aanden, det levendegørende i Bogstaverne, det hele, dybe Sammenhæng og ikke de enkelte løsrevne Ord. . . . „Frelse,Troslære forLægfolk," er inøje Overensstemmelse med vor lutherske Kirkes gamle Lære, derfor vil Bogen utvivlsomt blive til Velsignelse for dem, der ønsker at blive oplyst i den sunde Lærdom. I første Hefte vil vi henlede Opmærksomheden paa en saare fyldig, letfattelig og herlig Skildring af, hvad det vil sige at være skabt i Guds Billede. Vi anbefaler Bogen paa det aller bedste til vore Læsere."

„Kristeligt Børneblad":

„Det er sikkert en god Tanke i en letfattelig Fremstilling at give Lægfolk en Fremstilling af den lutherske Kirkes Lære. . . . Der er saaledes Grund til at ønske baade Forfatter og Forlægger Lykke til Værket og yde dem Hjælp dertil ved at subskribere."

„Den indre Missionstidende":

„For at Troslivet kan blive ved at udvikle sig sundt og vokse, saa det kan gaa i Arv til kommende Slægter, maa vi holde fast ved den sunde Lære ud fra Kirkens gamle Rettesnor. Vi har Prædikebøger i Mængde og megen gudelig Morskabslæsning, men en Bog for Lægfolk til at værne det mod falsk Lære har vi ikke haft før, vi har kun faaet smaa Stumper og Stykker ved Foredrag og Smaabøger, men her er fremstillet hele den gamle lutherske Troslære, og det saaledes, at den vil give mangen Lægmand Vaaben i Haand mod Papister og alle de utallige Sekter og tillige styrke og udvide Læserens Tro og Beundring for al Guds Frelse. Den udkommer i Hefter a 20 Øre."

I Omslag $1.60. Indb. $2.00.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.